

Uitgesturreve beroepe

Wat kan d'r in een menseleve toch meraokels veul veraandere. Neem nou 't waarek waer we ons daegelijkse brôôd mee verdiene. Vroeger gong dat een klaain bietjie anders. Was je vaoder bijgeval boer dan wiere de jonges bekant van aaiges ok boer. Hanteerde je vaoder tevaallig d'n haomer van een smid, dan gong ie mee naer de wurref om 't vak ok te lere en wier ie êêst voorslaoger. Dat betekende dà je as jongchie al met een zwaere voorhaomer sting te zwaaië. Een aander beginnechie aan een lôôpbaon op de wurref was voor jonges naegelhêêter worde. Dan gong ie aan de slag aan de zôôgenaomde naegelkar, een smidsvuurtie in 't

klaain. Deur een trapbeweging blies ie een kolevuurtie aan en daer maakte je de klinknaegels waer een schip mee wier geklonke gloeiend hêêt. Zô kon 't ok gebeure dat je vaoder buitenafwaareker was en dan lag 't voor de hand dà je as koksie mee gong naer 't buitewaarek. Maaisies hoefde aailijk niks te lere want die gonge toch trouwe en dan hadde ze d'r meer baot bij om een huisouwe draaiende te kanne houwe. Dikkels gonge ze dat buiteshuis lere in een diensie. Gelukkig is 'r in dat opzicht veul veraanderd en gaon de jongeloi hêêl wat beterder voorberaad de wêrld in. Tegewoordig gaon de jonges en maaide bekant naer school tot d'r trouwdag toe. 't Is hêêl gewoon dat aarebaaijerskaainder gaon studere aan een universitaait of hôôgeschool. 't Zou hêêl haailzaam weze as jongeloi daer is bij stilstonge. Maor zôôas aalles het deuze ontwikkeling ok weer een aandere kant. Waer ving ie tegewoordig nog zô'n

ouwerwetse smid die met z'n haomer 't rôôdgloeiende ijzer bewaarekt tot een kunsstuksie of die een degelijk stuk gerêêdschap kan maoke? Mijn vaoder was zô'n vuurwaareker. Hij kon tôôvere met z'n haomer en z'n kolevuurtie.

Had ie daer een oplaaiding voor gehad? Ja, maor niet op een smidsschool mor gewoon in de praktijk en dà betekende goed uit je doppe kijke en naedoen wat jie was voorgedaen. En zô gong 't in veul beroepe. Viao een dikkels harde leerschool uitgroeie tot een vakman. In onze tijd raoke me aailijk nooit meer uitgeleerd. Om bij te blijve motte me aaltijd blijve bijschole. Dat mot ok wel want we leve in zô'n raozend snelle tijd, bekant nie bij te houwe. Wat vendaeg nieuw is, is maarege al weer oud. Zellefs een baggermeule, waer Slierecht grôôt en bekend mee wier, is een meseumstuk geworde. We hebbe aallêên nog maor speesjeliste, trewijl de vakloi van vroeger, die van aalle marte thuis wazze, verdwene zijn. Nostalgie? Laete me 't daer maor op houwe.

ouwerwetse smid die met z'n haomer 't rôôdgloeiende ijzer bewaarekt tot een kunsstuksie of die een degelijk stuk gerêêdschap kan maoke? Mijn vaoder was zô'n vuurwaareker. Hij kon tôôvere met z'n haomer en z'n kolevuurtie. Had ie daer een oplaaiding voor gehad? Ja, maor niet op een smidsschool mor gewoon in de praktijk en dà betekende goed uit je doppe kijke en naedoen wat jie was voorgedaen. En zô gong 't in veul beroepe. Viao een dikkels harde leerschool uitgroeie tot een vakman. In onze tijd raoke me aailijk nooit meer uitgeleerd. Om bij te blijve motte me aaltijd blijve bijschole. Dat mot ok wel want we leve in zô'n raozend snelle tijd, bekant nie bij te houwe. Wat vendaeg nieuw is, is maarege al weer oud. Zellefs een baggermeule, waer Slierecht grôôt en bekend mee wier, is een meseumstuk geworde. We hebbe aallêên nog maor speesjeliste, trewijl de vakloi van vroeger, die van aalle marte thuis wazze, verdwene zijn. Nostalgie? Laete me 't daer maor op houwe.

Jan van der Vlies